

Czego możemy się nauczyć od wioślarek (Cladocera)? Wykorzystanie zbioru testowego i nowoczesnych metod statystycznych do rekonstrukcji zmian środowiska.

Głównym celem proponowanego projektu badawczego jest stworzenie **wzorca statystycznego służącego do rekonstrukcji zmian środowiska przyrodniczego** z wykorzystaniem subfosylnej fauny wioślarek (Cladocera). Wioślarki są głównym składnikiem zooplanktonu wód słodkich i ich chitynowe szczątki w dobrym stanie zachowują się w osadach przez tysiąclecia. Organizmy te są bardzo czułe na zmiany środowiska przyrodniczego i ich skład gatunkowy zmienia się wraz ze wzrostem temperatury czy żyzności wody (trofii). Współczesne badania nad zmianami środowiska do rekonstrukcji zmian wykorzystują osady deponowane w jeziorach, które są znane jako doskonałe archiwa zachowujące w sobie zakodowaną informację o przeszłości. Obecnie badacze skupiają się na tworzeniu coraz precyzyjniejszych sposobów rekonstrukcji zmian środowiska, starają się odtworzyć ilościowe wartości danego parametru np.: temperatury czy żyzności. W trakcie badań wykorzystane zostaną zaawansowane, nowoczesne metody statystyczne. Wyniki prezentowanego projektu będą niezwykle użyteczne przy odtwarzaniu warunków referencyjnych dla jezior silnie przekształconych w wyniku działalności człowieka.

Realizacja tego projektu pozwoli również na zdobycie nowych, bardziej precyzyjnych informacji na temat **wymagań ekologicznych poszczególnych gatunków wioślarek**, szczególnie żyjących w płytszej części zbiorników. Uzupełnienie i zdobycie informacji o zależności między gatunkami a parametrami środowiska jest konieczne ponieważ wiedza na ten temat jest niepełna. Wyniki projektu będą bardzo przydatne w interpretacji wyników analiz rdzeni osadów jeziornych, prowadzonych z wykorzystaniem subfosylnych wioślarek.